

ĐIỀU VĂN

Các con, cháu, chắt nội ngoại khóc Ông, Cha, Bác :

ĐỨC HẢI – BẠCH VĂN TƯỚC

Lâm chung ngày 11 – 3 – 2012

Nhằm ngày 19 – 2 – Nhâm Thìn

Hưởng thượng thọ 99 tuổi.

Ôi !

Bác ơi !

Luật càn khôn ruổi rong tháng ngày

Ba vạn sáu ngàn ngày lễ

Một trăm năm

Lòng chúng con cùng họ hàng

Lệ tràn chan chứa

Sóng dậy đau thương

Khóc thương Bác !

Bác về nơi Tiên Tổ.

Nhớ Bác xưa :

Sinh tại Thị xã Tiên Quang – Việt Nam

Vốn tông nòi chí cả thành danh

Không hổ thẹn mang danh con dòng cháu giống

Trọn trời chung thủy

Mẫu mực dạy con

Họ hàng, làm xóm đều khen, đều quý nét ăn nhẽ ở

Trọn tình vẹn nghĩa từ việc nhà đến việc cộng đồng xã hội

Nhờ vậy,

Nên lúc sinh thời còn ở Ai Lao

Bác được bà con đồng hương tín nhiệm bầu làm Tổng trưởng để quan hệ với chính quyền địa phương, giải quyết công việc giúp bà con cộng đồng người Việt.

Lúc qua Tây

Vẫn tinh thần đoàn kết cộng đồng người Việt xa xứ

Bác đã tham gia vào Hội Ái Hữu người Việt tỵ nạn tại vùng Loire-Atlantique

Và ít lâu sau

Bác đã cùng một số anh chị em lớn tuổi thành lập nên Hội Văn Hóa Phật Giáo

Việt Nam tại Miền Tây nước Pháp

Nay đã thành ngôi chùa Vạn Hạnh trang nghiêm

Để duy trì những lối sống hay, sống đẹp trong nền tảng Phật giáo của Cha Ông.

Lúc xế chiều sức yếu, chân run
Bác vẫn quan tâm thăm hỏi Phật sự phát triển của chùa và khuyến khích các con,
cháu tham gia Phật sự.
Ôi, Bác ơi!
Dù có thuốc thang tận tình chăm sóc
Dù có tình nghĩa nhiệm mầu sâu nặng
Nhưng
Sao tránh khỏi định luật vô thường
Bác đã an tường về cõi Phật
Chín mươi chín tuổi đời
Bác đã ra đi giờ đẹp, ngày lành, tháng tốt
Chín mươi chín tuổi đời
Bác sống trọn vẹn lo toan vun xới cho chúng con
Nay,
Con cháu ghi lòng tạc dạ
Bạn bè nhớ mãi yêu thương
Đồng hương thương tiếc
Than ôi!
Bác ơi!
Từ nay nhà cửa vắng bóng Bác rồi
Từ nay cháu con đâu còn thấy Bác
Từ nay họ hàng, làng xóm, đồng hương thương nhớ đầy vơi.
Nhưng Bác ơi!
Chúng con hoan hỷ và yên tâm vì đã được quý Thầy Cô đồng lực tụng niệm dẫn
hương linh Bác về nơi cửa Phật.
Chúng con nguyện hứa với Bác sẽ yêu thương nhau, yêu thương mọi người, dạy
bảo con cháu tu nhân tích đức theo tinh thần Phật giáo: Một đạo từ bi mà Bác đã
suốt đời tôn kính.
Bác ơi! Bác đã đi rồi
Các con, các cháu buồn ngủi nhớ nhung
Bây giờ biết phải làm sao?
Ngậm ngùi thương tiếc ruột đau chín chiều!
Chúng con xin cúi đầu vĩnh biệt Bác kính yêu!
Ô hô!
Bác ơi! Bác ơi!